

איתי מק, עו"ד
Eitay Mack, Advocate
ايتاي مك، محام

מרכז כלל, משרד 745, רח' יפו 97, ירושלים ■ טל' 02-5877766, פקס 02-5877744
Clal Center, Office 745, 97 Yaffo St., Jerusalem ■ Tel 02-5877766, Fax 02-5877744
eitaymack@gmail.com

יום שני 30 אפריל 2018

לכבוד	לכבוד	לכבוד	לכבוד
ענר הלמן, עו"ד	אביחי מנדלבלט, עו"ד	מר ניר ברקת	יורם הלוי, ניצב
מנהל מחלקת בג"צים	היועץ המשפטי לממשלה	ראש עיריית י-ם	מפקד מחוז ירושלים
טל': 02-6466590	טל': 02-6466521	טל': 02-6297998	משטרת ישראל
פקס: 02-6467011	פקס: 02-6467001	פקס: 02-6296014	טל': 02-5391111
			פקס: 02-5898988

שלום רב,

הנדון: מעבר מצעד "ריקוד הדגלים" ברובע המוסלמי בעיר העתיקה

1. פנייה זו נשלחת בשם עמותת "עיר עמים", עמותה ישראלית בלתי-מפלגתית העוסקת במורכבות החיים בירושלים ובמגמה שירושלים תהיה עיר תקינה ושוויונית. "עיר עמים" מעמידה בראש מעייניה את ירושלים כעיר הוגנת בה חולקים שני העמים, הישראלי והפלסטיני, עיר הדואגת לרווחתם ולכבודם של כל תושביה על קודשיהם ונכסיהם ההיסטוריים והתרבותיים.
2. פניה זו באה בהמשך להתדיינויות קודמות שהתקיימו בשנים האחרונות, שהסתכמו בפסקי הדין בבג"צ 3079/15, בבג"צ 4416/16 ובבג"צ 4243/17.
3. כפי שיפורט להלן, בעקבות עתירות אלה שהגישה מרשתי, הנחיות שופטי בג"צ הנכבדים והקצבת זמן מוגבל למעבר המצעד ברובע המוסלמי, צומצמו המגבלות על חופש התנועה ברובע המוסלמי ובסביבתו כך שהסגר והעוצר שהוטלו עליהם היו "נושמים" וניכר שינוי בתנועת התושבים. עם זאת תופעות האלימות המילולית והפיזית הקשות הוסיפו להתקיים.
4. מהנימוקים שיפורטו להלן, נבקשכם להפיק לקחים מהשנים הקודמות ולהגביל את תוואי מצעד "ריקוד הדגלים" כך שהשנה לא יעבור ברובע המוסלמי.

בג"צ 3079/15 והמצעד בשנת 2015

5. כזכור, בבג"צ 3079/15 נתבקש כב' ביהמ"ש להגביל את תוואי מצעד "ריקוד הדגלים" כך שלא יעבור ברובע המוסלמי, זאת כחלק מהפקת לקחים מן האירועים החמורים שהתרחשו בשנים הקודמות ולאור אירועי ההסלמה בירושלים.
6. העתירה התבססה על התייעוד הרב לגבי אוזלת היד של משטרת מחוז י-ם באכיפת החוק במצעד. מהתייעוד המצולם הרב שנאסף על ידי העותרים ואחרים, החל משנת 2010, עלה כי חלק

מהמשתתפים מנצלים את המצעד ואת חסות האבטחה של המשטרה, כדי להשתלח בתושבים והסוחרים הפלסטיניים ולהלך עליהם אימים, לעבור עבירות הסתה, ואף לפעול באלימות פיזית כלפי התושבים ורכושם. לעתירה צורפו צילומי וידיאו אשר זעזעו את השופטים הנכבדים שדנו בתיק ("צורפה לעתירה קלטת שבה תועדו גילויי אלימות מילולית מן העבר, ואכן היה קשה לצפות בה"). המשטרה זכתה לביקורת השופטים הנכבדים, בדיון ובפסק הדין. בהקשר זה, ראו סעיף ד' לפסק הדין, שם נקבע כדלקמן: "...אשר לאכיפה, דעתנו לא הייתה נוחה מכך שהגם שנמסרו נתונים על עיכוב מתפרעים לחקירה או מעצרים בשנים עברו, לא ניתן כל מידע על כתבי אישום. לעניין זה הובטח מפי מפקד המחוז והפרקליטות במבט לעתיד, כי ייעשה מאמץ מוגבר לאכיפה".

7. שופטי ביהמ"ש העליון הנכבדים בדיון ובפסק הדין הנחו את המשטרה ל"אפס סובלנות" כלפי מתפרעים אלימים, מילולית או פיסית. ראו סעיף ה' לפסק הדין: "לא בלב קל איננו נעתרים לעתירה. יש מקום לאפס סובלנות כלפי מתפרעים אלימים, מילולית או פיסית, יהיו אשר יהיו. אכן, תפקידה של המשטרה מורכב וקשה בעיר מורכבת וקשה כירושלים, הכוללת אלימות מכיוונים שונים שלא זה המקום לפרטם – אך במקרה הספציפי אין מחלוקת בין כל הצדדים לעתירה, כי אלימות מכל סוג יש למנוע, וגם לאכוף כנגדה אם אירעה. לטעמנו אותה קריאה משותפת למשטרה ולרבנים מארגני התהלוכה, צריך שתכלול אמירה ברורה ושאינה משתמעת לשתי פנים נגד אלימות מילולית וגזענות, לרבות "מוות לערבים" שהיא חציה ברורה של הקו האדום הפלילי, ונגד אלימות פיסית וונדליזם, לרבות קריאת אכיפה פלילית; וגם נחוצים צעדים בעולם הישיבות המשתתפות כלפי מי מתלמידיהן שחלילה ינהג שלא כראוי, ואיננו כמובן מטילים דופי באיש בהקשר זה, אלא מתייחסים לסיטואציה הכוללת ולעשבים שוטים אפשריים. כמובן גם אם המדובר בעיקר במי שאינם מן הישיבות המשתתפות, והם מצטרפים לתהלוכה ועוברים עבירות – ייקוב לגבי כולם הדין את ההר, ואכיפה תהא במקומה באופן ברור וללא פשרה".

8. השופטים הנכבדים הוציאו למעשה "כרטיס צהוב", הן למארגנים והן למשטרת מחוז י-ם, תוך שנקבע כי המתרחש במצעד הבא ישליך על אישור המצעדים בעתיד (ראו סעיף ו' לפסה"ד): "ראוי שלכל האמור יינתן ביטוי על-ידי המשטרה והמארגנים מראש גם בתקשורת ובאינטרנט, בחינת "ראו הוזהרתם". אנו מקוים כי התהלוכה תעבור בשלום, ולקחים שיופקו יילמדו לשנה הבאה בקביעת המסלול".

9. על אף זאת, עדיין ניכרו מעשי אלימות במסגרת המצעד ב-2015, ואלו הוסיפו ונעשו כמעט ללא כל התערבות מצד השוטרים שעמדו מנגד, בניגוד לדרישת בית המשפט. בין היתר – היו מפגינים שדפקו על דלתות החנויות והבתים; היו מפגינים שקראו "כהנא חי" ו"מוחמד מת/מוחמד בן זונה", "יהודי זה נשמה, ערבי זה בן זונה"; היו מפגינים שהדביקו מדבקות על דלתות בתים, חנויות ותיבות דואר שהיה כתוב בהן "אל תעזו אפילו לחשוב על יהודיות" (בשפה עברית וערבית); והיו מפגינים שזרקו חפצים והניפו דגלים בכוונה על גוף וציוד הפלסטינים והצלמים שעמדו במחסומים לאורך רח' אל וואד. כך גם הוסיפה שירה גזענית ואלימה להיות חלק בלתי נפרד מהמצעד.

10. החמרה שחלה במהלך המצעד בשנת 2015 נגעה להתייחסות המפגינים וכן המשטרה לתיעוד המצעד על ידי צלמים. ככל הנראה על רקע התייחסות שופטי בג"צ לתיעוד המצולם המזעזע

מהשנים הקודמות, היו תקיפות והטרדות חוזרות מצד המפגינים כלפי צלמים ישראלים, פלסטינים ובין-לאומיים שהגיעו לתעד את המצעד.

11. במקום לשמור על הסדר ולסייע לכוחות המשטרה, הסדרנים הצטרפו לאלימות חבריהם ולעיתים גם היו הגורמים האלימים המרכזיים, בפרט בהטרדת ובתקיפת הצלמים שתיעדו את המצעד. היו סדרנים שכיסו לצלמים את המצלמות, לא מנעו מהמפגינים לשיר שירי הסתה ולדפוק על דלתות הבתים והחנויות, ואף הצטרפו בעצמם אליהם.

12. לפי תכתובת עם יועמ"ס מחוז י-ם ותגובת המדינה בבג"צ 4416/16, לא ידוע כי הוגש ולו כתב אישום אחד בגין האלימות המתוארת לעיל במצעד בשנת 2015.

בג"צ 4416/16 והמצעד בשנת 2016

13. בבג"צ 4416/16 נתבקש כב' ביהמ"ש להגביל את תוואי מצעד "ריקוד הדגלים" כך שלא יעבור ברובע המוסלמי, זאת על רקע החפיפה עם מועד תחילת חודש הרמדאן.

14. במהלך הדיון, כב' השופטים ניסו לשכנע את המשיבים להסכים לשעת סיום מוקדמת של המצעד. על אף ההתנגדות הנחרצת של מארגני המצעד שזכתה לגיבוי מצד המשטרה, כב' השופטים הורו על מעבר המפגין האחרון ברובע המוסלמי עד השעה 19:30 (בשנים קודמות המצעד הסתיים בד"כ בשעות המאוחרות של הלילה).

15. בנוסף, כב' השופטים חזרו והדגישו כי: **"נזכיר כי בפסק דיננו בבג"צ 3079/15 (פסקה ה') נאמר "יש מקום לאפס סובלנות כלפי מתפרעים אלימים, מילולית או פיסית, יהיו אשר יהיו. אכן, תפקידה של המשטרה מורכב וקשה בעיר מורכבת וקשה כירושלים, הכוללת אלימות מכיוונים שונים" – אך נוסף כי חובת האכיפה כנגד אלימות מילולית או פיסית וונדליזם בעינה עומדת בכל עת וגם הפעם. אנו יוצאים מן ההנחה כי המשטרה והמשיבה 4 יודיעו גם בתקשורת, באינטרנט ובכריזה על האזהרה להתנהגות ראויה"**.

16. למרבה הצער, על אף שחלק מהמפגינים, ככל הנראה מפאת הביקורת הרבה שנשמעה נגדם בבית המשפט, פעלו אחרת, גם בשנת 2016 עדיין ניכרו מעשי אלימות, גזענות והסתה במסגרת המצעד, ואלו הוסיפו ונעשו כמעט ללא כל התערבות מצד השוטרים שעמדו מנגד, בניגוד להנחיות החוזרות של בית המשפט.

17. תנאי המשטרה למתן הרישיון למצעד, כי **"לבוש המשתתפים יהיה ללא דברי הסתה"**, לא נאכף. בין היתר, היו מפגינים שהדביקו לחולצותיהם סטיקרים **"אין דו קיום איתם, טרנספר עכשיו!"**, **"הרב כהנא צדק"**, **"בנות ישראל לעם ישראל"**.

18. שירה גזענית ואלימה הוסיפה להיות חלק בלתי נפרד מהמצעד. היו שוב מפגינים ששרו את השיר **"נקום אחת משתי עיני מפלסטין/יימח שמם"**. שיר נקמה מסוכן זה, עלה לכותרות עם פרסום צילומי הווידאו מ"חתונת השנאה" של פעילי הימין הקיצוני, במהלכה המשתתפים שרו אותו כאשר הם מנופפים ברובים ובסכינים. כמובן שמבחינת המשפחות הפלסטיניות המתבצרות בתוך בתיהן בזמן המצעד, אין נפקא מינה בין הקריאות ההמוניות למותן לבין הקריאות ההמוניות לנקמה בהן וכי יימחק זכרן.

19. כך גם, היו מפגינים ששרו בקולי קולות בלב הרובע המוסלמי "מוחמד מת", בנוכחות ח"כ מוטי יוגב שעמד מחויך ולא ניסה לעצור אותם. כאשר ח"כ יוגב נשאל מה הוא חושב על השירים הוא ענה "שירים טובים".
20. נוסף גם, כי בניגוד לעמדת המשטרה, וכפי שחזרו וטענו העותרים, אכן באותו לילה החל הרמדאן.
21. לפי תכתובת עם יועמ"ש מחוז י-ם ותגובת המדינה בבג"צ 4243/17, לא ידוע כי הוגש ולו כתב אישום אחד בגין האלימות המתוארת לעיל במצעד בשנת 2016.

בג"צ 4243/17 והמצעד בשנת 2017

22. בבג"צ 4243/17 נתבקש כב' ביהמ"ש לבטל את ההחלטה לאשר ברגע האחרון חריגה קיצונית ממסלול המצעד שאושר על ידי המשטרה בעבר והיה נהוג משך שנים (והובא בבג"צ 3079/15 ו-4416/16).
23. העתירה הוגשה יום לפני המצעד מאחר שרק אז נודע לנו המתווה המעודכן, מפרסומים בתקשורת. הדבר קרה בעקבות הסתרת המשיבים את כוונתם לחרוג חריגה קיצונית מהמסלול הנהוג, במענה שנתנו לנו במהלך השבועות שקדמו למצעד.
24. לאור לוח הזמנים הקצר השופטים הנכבדים דחו את העתירה מבלי לקיים דיון בה, בשים לב להתחייבות המדינה כי אישור מסלול המצעד המעודכן נעשה בהתאם להנחיות בג"צ וכי ההגבלות אשר יוטלו בזמן המצעד יהיו לפרקי זמן קצרים בלבד, מבלי שהדבר יהיה כרוך בסגירת חנויות.
25. השופטים הנכבדים שוב חזרו על קביעתם כי חזקה על משטרת ישראל, כי תמלא את התפקיד המוטל עליה בצורה מיטבית, ותפעל בהתאם לחובתה למנוע ולעצור גילויים של אלימות מילולית ופיסית או מעשי ונדליוס, במהלך המצעד, כפי שהתחייבה במסגרת העתירות הקודמות.
26. במצעד אשתקד שוב היו גילויי אלימות מילולית ופיזית, והמעבר ברובע המוסלמי הסתיים בסביבות השעה 20:30.

המשך הסגירה הכפויה של החנויות בנתיב המצעד ברובע המוסלמי

27. למרבה הצער ואף שאין בסיס חוקי כלשהו לכך, גם אשתקד שוטרי וקציני משטרת מחוז י-ם הפעילו לחצים פסולים על הסוחרים ברובע המוסלמי, כדי להכריחם לסגור "מרצון" את החנויות שלהם.
28. מצ"ב תצהירים משלושה בעלי חנויות ברובע המוסלמי, אשר מתארים כיצד מדי שנה השוטרים והקצינים מפעילים עליהם לחץ לא חוקי לסגור "מרצון" את החנויות, ובפרט במצעד אשתקד (לבקשתם ולאור חששם מהתנכלויות מצד המשטרה או המשתתפים במצעד, פרטיהם המזהים הושחרו):
- בעל חנות 1:
- "לקראת 15:30 התחילו להסתובב פה שוטרים. השוטרים אמרו לי "כדאי לך לסגור, לא כדאי לך להישאר שלא יהיו לך בעיות", הסבירו שלא ישמרו עלי. אני פשוט סוגר כי אני מבין שהשוטרים לא יגנו עלי. אני לא מתוכח, מפחד".

בעל חנות 2 :

"שנה שעברה במצעד התחילו השוטרים להסתובב כשעתיים לפני שהתחיל. ביקשו מהסוחרים וממני אישית לסגור. בשעה הראשונה דיברו "יפה" בטענה שזה בשבילנו, כי הרבה אנשים יכנסו לרחוב ולא רוצים חיכוך והיתקלויות בין שני הצדדים, ולא יוכלו להגן עלי. אני לא סגרת ישר כשאמרו לי. כשעה לפני המצעד השוטרים נהיו קשוחים ואמרו לי כפקודה "אתה חייב לסגור". אני סירבתי אז מה שעשו שכל כמה זמן חזרו לחנות ואמרו לי לסגור יותר בקשיחות. אחרי שבאו אלי 4-5 פעמים התייאשתי וסגרת".

בעל חנות 3 :

"שנה שעברה בערך בשעה 16:00 באו שוטרים וביקשו שאני אסגור את החנות בגלל הצעדה של יום ירושלים כי המון יהודים ירדו לפה. בהתחלה סירבתי אבל אח"כ חזרו השוטרים עם הקצינים ונתנו לי 15 דקות לסגור את החנות. אני התווכחתי ואמרת שאין חוק שיכריח אותי לסגור את החנות. הקצין אמר "אתה חייב לסגור כי אני לא יכול להגן עליך". זהו, סגרת, לא היה לי מה לעשות אם קצין אומר לי שלא יגנו עלי. כך היה גם בשנים הקודמות".

29. יובהר כי היו סוחרים נוספים שהעלו טענות דומות בפנינו, אך סירבו ליתן תצהיר על כך בשל חשש מהתנכלויות.

30. הלחצים הלא חוקיים מופעלים על הסוחרים מדי שנה, אף שהמדינה הצהירה בפני בג"צ כי סגירת החנויות איננה חלק מן המגבלות המוטלות בזמן המצעד (ראו למשל סעיף 7 לתגובה שהגישה המדינה בבג"צ 4243/17).

31. זכותו של כל סוחר וסוחר לבחור באופן אישי ועצמאי אם לסגור או להשאיר פתוחה את חנותו בזמן המצעד. דרישה מצד השוטרים לסגור את החנויות, הינה חסרת היגיון ומידתיות בדומה לדרישה לסגירת ולפינוי בתי המגורים מעל וליד החנויות.

32. לא רק שאין בסיס חוקי לסגירה בכפיה של חנויות פרטיות ברובע המוסלמי, אלא שאמירות השוטרים והקצינים כי לא יגנו על הסוחרים ורכושם אם לא יסגרו את החנויות, עומדות בסתירה חריפה להנחיות בג"צ החוזרות כי על המשטרה לאכוף את החוק על המפגינים ולמנוע אלימות מצידם.

33. ככל שקיים חשש לסוחרים ולרכושם מצד מי מהמפגינים, על המשטרה להגן ולאבטח אותם מפני הגורמים האלימים, ולא לבחור בפתרון הקל של סגירת החנויות והטלת הגבלות על חופש התנועה וחופש העיסוק של הסוחרים הפלסטינים.

סיכומם של דברים

34. המצעדים האחרונים הוכיחו כי אין מדובר בתופעה ברת חלוף, אלא באלימות, גזענות והסתה שמלוות את מעבר המצעד ברובע המוסלמי. כך גם, שנה אחר שנה הוכח כי אין בידי המשטרה ובכל מקרה אין היא פועלת כראוי כדי למנוע את התופעות החמורות במהלכו. שלוש העתירות לבג"צ אמנם יצרו הד ציבורי ובכך הובילו להפחתה מסוימת בקריאות החמורות, הובילו לקיצורו של המצעד וגם להגברת חופש התנועה של התושבים שקודם נמנעה כמעט לחלוטין, אבל כל אלו מזקקים את תופעת האלימות וההסתה שעדיין נותרה חלק אינהרנטי ממעברו של המצעד ברובע המוסלמי.

35. דווקא במצעד השנה שמארגניו יציינו "70 שנים לעצמאות מדינת ישראל", ולנוכח ההשתתפות הרבה הצפויה בו מצד פוליטיקאים מהימין שדבריהם מכילים גם דברי הסתה וגזענות, הסכנה לאלימות מצד המשתתפים במצעד גוברת, כמו גם חוסר האמון כי המשטרה תתמודד איתה כראוי.
36. הסכנה לאלימות השנה מצד המשתתפים במצעד, גוברת במיוחד לאור העובדה כי מאז חודש מרץ חלה עליה דרמטית במספר מקרי הפשיעה הלאומנית היהודית בגדה המערבית ובמזרח ירושלים. על פי השב"כ, מספר התקריות מתחילת השנה כבר גבוה יותר ממספרן לכל אורך השנה שעברה.
37. זאת ועוד, השנה נוצר מצב ייחודי שבו יום למחרת המצעד צפויה לעבור שגרירות ארה"ב לירושלים, אירוע אשר לכל הפחות צפוי לשתק את העיר בשל סידורי האבטחה, וכן חודש הרמדאן יחל כיומיים לאחר המצעד – לא ברור כיצד מעברו של המצעד ברובע המוסלמי יאפשר את היערכות התושבים לחג, וכיצד תימנע פגיעה קשה בפרנסה של בעלי החנויות, בזמן חשוב מבחינתם.
38. לאור כל האמור לעיל, לנוכח האלימות החוזרת מצד המשתתפים במצעד ואוזלת היד של משטרת מחוז י-ם בטיפול בה, כמו גם, המגבלות הקשות על חופש העיסוק של תושבי וסוחרי הרובע המוסלמי וסביבתו, נבקשכם להפיק לקחים מהשנים הקודמות ולהגביל את תוואי מצעד "ריקוד הדגלים" כך שהשנה לא יעבור ברובע המוסלמי.
39. בטרם מענה על בקשתנו הראשונית, נבקש כי למצער כבר עתה יוכרע כי:
- א. משך המצעד יקוצר. אין צל של ספק כי אילולא קוצר משך המצעד בשלוש השנים האחרונות, היו מקרי אלימות מילולית ופיסית רבים יותר, במיוחד במקומות קבועים של התפרעויות (למשל, מול האכסניה האוסטרית). קיצור ותיחום זמן המעבר של המצעד ברובע המוסלמי, מצמצם גם את הפגיעה במרקם החיים ואת המגבלות על התושבים והסוחרים – לכן, כפי שנעשה בשנים האחרונות, נבקשכם לקבוע למפגינים שעות מצומצמות לכניסה וליציאה מהרובע המוסלמי ולאכוף אותן בקפדנות.
- ב. להימנע מסגירת חנויות ולספק הגנה לסוחרים. לאור התופעה הפסולה המתוארת לעיל, של הפעלת לחצים לא חוקיים על הסוחרים לסגור "מרצון" את החנויות, נבקשכם לחדד את הנהלים ולהנחות את השוטרים והקצינים להימנע מכך וללא התחכמויות מיותרות. על השוטרים והקצינים לחזק את תחושת הביטחון של הסוחרים, במקום לערעה ואף לספק הגנה לחנויות הפתוחות במהלך המצעד.
- ג. לבצע אכיפה תקיפה. חובתה של משטרת ישראל למנוע ולעצור גילויים של אלימות מילולית ופיסית או מעשי ונדליזם, במהלך המצעד, כפי שהתחייבה במסגרת העתירות הקודמות. על פני הדברים, נראה כי על המשטרה להוסיף ולהפנים פנימה את פסקי הדין. לא די בכך שחלק מהמפגינים, ככל הנראה מפאת הביקורת הרבה שנשמעה נגדם בבג"צ, פעלו אחרת. מול הגילויים הקשים שהוסיפו להיות במצעד, אף אם לעתים במידה מתוחכמת יותר, לא די שהשוטרים ינהגו כסדרני תנועה בלבד, שתועדו כמי שלכל היותר אמרו למפגינים שהתפרעו להתקדם לכיוון הכותל – בכך השוטרים לא רק שלא פתרו את הבעיה ואת האלימות מצד מי מבין המפגינים, אלא פשוט העבירו אותן קדימה ברחוב, רחוק מעיניהם ואוזניהם. בהקשר זה, עד כה לא תועד על ידינו שום מקרה שבו נעצר או עוכב מי מבין המפגינים האלימים ע"י המשטרה, וככול הידוע מעולם לא הוגש כתב אישום נגד מפגין במצעד.

ד. לאפשר ולהבטיח את אפשרות התיעוד. אין צל של ספק כי לתיעוד המצולם הרב שנאסף בשנים האחרונות, לגבי התנהגות המפגינים והתנהלות כוחות הביטחון, היה משקל רב בהחלטות כבי"המ"ש. התיעוד צולם ע"י עיתונאים ומתנדבים של מרשתי. נבקש להורות לכוחות לאפשר תיעוד חופשי וללא הפרעה של המצעד, וכן נודה לאיש קשר מוסמך, על מנת שנוכל לעמוד איתו בקשר במידת הצורך.

40. כהפקת לקחים מאשתקד, נודה להתייחסותכם המהירה ולהעברתכם לנו את הרישיון למצעד על תנאיו, עד ליום 7.5.2018 בשעה 15:00.


בכבוד רב,
איתי מק, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ _____ ת.ז. _____ לאחר שחזרתני כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה בכתב כדלקמן:

1. הסנתי שלי בראש אל עמנו _____, ואני מיכר _____.
2. שני סקנה בקרק קסם 88:161 באו סאכוד נביקסו שלי ווסקט או נמנו קסל נצקס של ווס יונסלוד כי העון יבדיל ירבו לכו.
3. בהמלכו סנכמי וקל סח"כ סצו הסאכוד עקנפיוס עמני אי לן דקור לסקט או נמנו.
4. אני המעכמי, ואתרני ששן מוק שיכסו וליה לסקט או נמנו.
5. הקפן ואתר יזורה מיה לסקט כי אני לא יעל לסקט עק"י.
6. זכו, סכמי, לא היה עי מה עקסיו ווס קפן ואתר אי סלו יבני עלי.
7. כן היה זל דשיל קובעו.
8. דיקל היקו שופו העפקע מעל לסני הכוואלן נכסיד או מי סבול עקסיו קיו עקסיל ווס סלני.
9. גל שתיי יעלני סנו ווס היי יוסל עקסיו עקסיו סכסו סכסו.
10. זכו לעי, עי מיעני נמקן תפכויו ואתר.

חתימת המצחיר/ה

הנני מאשר בזה כי ביום 21.12.2017 הופיעה בפני עורך-דין איתי מק במשרדי ברח' אל-על ירושלים מר/גבי _____ שזהה/שזהתה עצמה עיני ת.ז. _____ ולאחר שחזרתני/ה כי עלי/ה להצהיר את האמת וכי יהיה/תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה/תעשה כן, אישר/ה את נכונות הצהרת/ה הנ"ל וחתם/ה עליה בפניי.

איתי מק, עו"ד
מ.ר. 55667

חותמת

עורך הדין

